

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobkyně **A. N.**, zast. JUDr. Svatavou Míčkovou, advokátkou se sídlem Šumavská 15, Brno, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2011, č.j. ZKI-O-92/407/2011,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci a shrnutí obsahu napadeného rozhodnutí

[1] Žalobkyně se včas podanou žalobou, doručenou Krajskému soudu v Brně dne 1. 12. 2011, domáhala vydání rozsudku, kterým by soud zrušil v záhlaví označené rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný změnil výrok rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov,(dále jen KÚ), č.j. 0R-507/2010-73 t ze dne 28.6.

2011 tak, že celý jeho výrok nahradil novým výrokem. Uvedl, že nesouhlasu V. T. a A. N. s provedením opravy chyby v údajích katastru nemovitostí v katastrálním území Ochoz u Brna se vyhovuje. Dále určil, jaké změny budou po nabytí právní moci rozhodnutí v katastrálním operátu provedeny.

[2] Žalovaný se zcela ztotožnil s právními závěry KÚ, který dle jeho názoru rozhodl správně a nijak nepochybil. Výrok rozhodnutí změnil proto, že byl nepřesný a vnitřně rozporný. Pokud totiž KÚ rozhodl o provedení změn v katastrálním operátu na základě nesouhlasu žalobkyně a V. T., pak jejich nesouhlasům vyhověl, i když nikoliv způsobem, jakým požadovaly. (Odvolací orgán tedy na místo formulace KÚ, že nesouhlasu nebylo vyhověno, použil formulaci, že nesouhlasu se vyhovuje.). Další text výroku žalovaný nahradil textem obsahově shodným, ale přesnějším a přehlednějším.

[3] V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul skutkový stav a popsal dosavadní průběh správního řízení. V k. ú. Ochoz u Brna byl v letech 1976-1980 obnoven operát evidence nemovitostí. Obnově předcházelo zjišťování průběhu hranic pozemků podle skutečného stavu v terénu za součinnosti dotčených uživatelů a vlastníků. Podle §7 odst. 1 písm. c) zákona č. 22/1964 sb. byli vlastníci nebo uživatelé povinni na vyzvání orgánů geodézie trvalým a určeným způsobem označit si vzájemně mezi sebou nesporné hranice svých pozemků.

[4] Při uvedené obnově byla hranice mezi pozemkem před obnovou označeným jako parcela č. 667/34 a půdním celkem v užívání JZD Ochoz u Brna a označeným jako parcela č. 710 (jehož součástí byl i pozemek označený jako parcela zjednodušené evidence s původem pozemkový katastr č. 718 pro k.ú. Obce) vyšetřena v terénu pouze částečně a dva lomové body společné hranice byly převzaty z geometrického plánu č. zakázky 762-0141- 70-0603 ze dne 13. 10. 1970. Výsledek v terénu zjištěných a vyznačených hranic výše uvedených pozemků je dokumentován v náčrtu o místním šetření č. 90 a souhlas tehdejších vlastníků a uživatelů s výsledkem je zapsán v protokolu č. 90 ze dne 30. 6. 1976.

[5] V souladu s výsledky místního šetření byly hranice zaměřeny, zobrazeny v nové mapě a ze souřadnic lomových bodů hranic pozemků vypočteny nové výměry parcel. Po vyhlášení platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí dne 1. 4. 1980 se tento stal závazným. Předmětné parcely byly nyní evidovány pod č. 270 a 271 ve vlastnictví K. K. a J. K., parcela č. 1663 označovala půdní celek, ve kterém byly sloučeny pozemky v užívání JZD Ochoz u Brna. Součástí tohoto celku byly mimo jiné i pozemky evidované ve zjednodušené evidenci a označené jako parcely s původem pozemkový katastr (dále PK) č. 950/2 a 718 k. ú. Obce. Dle zjištění žalovaného při obnově operátu nebyly porušeny tehdy platné předpisy.

[6] V roce 1991 J. K. a K. K. převedli kupní smlouvou své výše uvedené pozemky č. 271 a 270 včetně rodinného domu č.p. 361 postaveného na parcele č. 270 V. N., nyní T., do jejího vlastnictví. Převod vlastnického práva se uskutečnil v době platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí. Pozemek č. 271 byl později rozdělen na část č. 271/1 a 271/2.

[7] Žalobkyně se stala vlastníkem pozemku PK č. 718 pro k.ú. Obce, označeného při převodu do DKM jako 1663/1, podle darovací smlouvy ze dne 27. 10. 2005, právní účinky vkladu ke dni 2. 11. 2005. Hranice tohoto pozemku byly převzaty z mapy bývalého pozemkového katastru.

[8] V roce 2006 byl proveden převod číselného vyjádřené analogové mapy na digitální katastrální mapu, (dále DKM), v jehož rámci byly s využitím mapy bývalého pozemkového katastru doplněny a zobrazeny i pozemky evidované dosud zjednodušeným způsobem, a to i parcely k. ú. Obce PK č. 950/2 ve vlastnictví obce Ochoz u Brna a PK č. 718 ve vlastnictví žalobkyně. Pozemek PK č. 950/2 byl doplněn pouze částečně, což ovlivnilo i převzetí zobrazení hranic pozemku PK č. 718. Žalobkyně dne 29. 1. 2007 požádala o prošetření hranice pozemku PK č. 718 k. ú. Obce.

[9] Při porovnání zobrazení parcel č. 270, 271/1 a 271/2 ve stavu po obnově operátu bývalé evidence nemovitostí v době, ve které došlo k majetkoprávním převodům předmětných parcel, tedy před opravou chyby, a zobrazení parcel č. 1663/49 a č. 1663/1 bylo zjištěno, že některé jejich části se překrývají. KÚ vzhledem k názoru odvolacího orgánu uvedenému ve zrušovacím rozhodnutí zhotovil neměřičský záznam č. 1043 pro k.ú. Ochoz u Brna, ve kterém překrývající se části parcel označil samostatnými parcelními čísly. Číslem 1663/61 byla označena překrývající se část parcel katastru nemovitostí č. 271/2 a 271/1 s parcelou PK 950/2 pro k.ú. Obce. Číslem 1663/62 byla označena překrývající se část parcely katastru nemovitostí č. 271/2 s parcelou PK č. 718 pro k.ú. Obce.

[10] Žalovaný dále citoval podmínky pro opravu chybných údajů katastru dle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., (dále jen katastrálního zákona). Konstatoval, že oprava chyby dle odst. 2 uvedeného ustanovení nepřichází v úvahu. Při přezkumu postupu katastrálního úřadu je nutno postupovat podle odstavce 1 písm. a) nebo b).

[11] V předmětné věci došlo k pochybení při výpočtu lomových bodů v rámci obnovy operátu novým mapováním u parcely č. 271, (nyní 271/1 a 271/2), v důsledku toho došlo ke změně geometrického určení pozemku, které je ve smyslu §20 katastrálního zákona závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí. Pozemky s tímto geometrickým určením byly po obnově operátu předmětem převodů, proto nelze tento údaj považovat za chybný ve smyslu §8 odst. 1 písm. a) či b) katastrálního zákona. Za chybný údaj vzniklý v důsledku pochybení KÚ při převodu do DKM lze považovat naopak geometrické určení pozemků zjednodušené evidence označených dle PK č. 950/2 (který byl doplněn pouze částečně) a 718 pro k.ú. Obce, které neodpovídalo evidenci v mapě bývalého katastru. Chybné údaje byly napraveny v neměřičském záznamu č. 1043. Provedením změn vznikne v souboru geodetických informací stav, kdy parcely č. 271/1 a 271/2, jejichž geometrické určení bylo vytvořeno při obnově operátu v důsledku chybného výpočtu dvou lomových bodů, se budou částečně překrývat s parcelami č. 1663/1 a 1663/49, jejichž geometrické určení bylo převzato z mapy bývalého pozemkového katastru. V neměřičském záznamu č. 1043 jsou překrývající se části označeny 1663/61 a 1663/62.

[12] Vzhledem k tomu, že v souboru popisných informací jsou k uvedeným překrývajícím se částem založeny listiny svědčící pro jiné subjekty, bylo nutno v souladu s ust. §45 odst. 3 vyhl. č. 26/2007 Sb. vyznačit vlastnické právo duplicitním způsobem. V tomto smyslu tedy bylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně.

[13] Pokud se týká odvolacích námitek žalobkyně, žalovaný poukázal na obnovu operátu evidence nemovitostí v letech 1976-1980 s tím, že jeho výsledkem byla mimo jiné mapa s registrem souřadnic, která byla v roce 2006 převedena do DKM, do které byly ve smyslu

§29 odst. 3 katastrálního zákona s využitím mapy bývalého katastru zobrazeny pozemky evidované dosud zjednodušeným způsobem.

[14] K odvolací námitce, že změnou výměry parcel byla žalobkyně dotčena na svých právech, žalovaný odkázal na znění §27 písm. g) katastrálního zákona a zabýval se porovnáním zobrazení hranic PK č. 718 v k.ú. Obce s nynějším zobrazením hranic parcely č. 1663/1 pro k. ú. Ochoz u Brna, vytvořené doplněním této parcely zjednodušené evidence do katastru nemovitostí. Zjistil, že toto zobrazení nevykazuje žádné chyby ve smyslu ust. §8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Výměra předmětného pozemku byla před doplněním do katastru evidována s hodnotou 9 409 metrů čtverečních, hranice byla beze změny převedena do DKM. Jižní hranice byla dotčena popsáním pochybením při obnově operátu. KÚ u parcely uvedl rozměr 9 152 metrů čtverečních. Po nesouhlasu žalobkyně bylo provedeno nové měření, bylo zjištěno, že PK 718 nemá a ani v minulosti neměla výměru 9 409, ale 9 175 metrů čtverečních a takto byla provedena oprava podle §8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Dle současného označení jde o součet výměr parcel 1663/1 a 1663/62. Součtem uvedených parcel nedošlo k žádným změnám v průběhu hranic pozemků v přírodě, ani ke změnám původní parcely PK 718 v platné katastrální mapě. Vlastnická práva žalobkyně nebyla dotčena.

[15] Žalovaný dále konstatoval, že dle §20 katastrálního zákona výměra parcely není závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí uvedených v katastru. Rozhodující je průběh hranic v terénu.

[16] V závěru žalovaný doporučil, aby se žalobkyně, pokud se i nadále cítí být poškozena na svých právech a domnívá se, že někdo jiný neoprávněně drží a užívá její nemovitosti, domáhala svých práv podáním žaloby u příslušného soudu, případně věc vyřešila narovnáním či uznáním vlastnického práva.

II. Shrnutí argumentů uvedených v žalobě

[17] Žalobkyně na úvod shrnula obsah svého podání ze dne 22.6. 2010, kterým vyslovila nesouhlas s provedenou opravou evidování hranic pozemků. Konstatovala, že katastrální úřad rozhodnutím ze dne 13. 8. 2010 nevyhověl ani jejímu nesouhlasu, ani nesouhlasu paní T. Proti tomuto rozhodnutí podala včas odvolání, neboť katastrální úřad svým rozhodnutím zásadně změnil hranice jejího pozemku p.č. 1663/1, a to jak digitalizací, tak i opravou údajné chyby. Uvedla, že podél jejího pozemku vedla cesta, dle PK 950/2, původně ve vlastnictví obce, která byla postupně v terénu přemístěna na její pozemek. V roce 1976 byla parcela č. 950/2 zrušena, zabrána parcelou 270. Nově vzniklá parcela č. 1663/49 vznikla po opravě pouze z části pozemku žalobkyně, na úkor jejích vlastnických práv.

[18] Odvolání podala i paní T. K jejímu odvolání žalobkyně sdělila, že trvá na tom, že paní T. musela vědět, že staví plot na cizím pozemku a vyzvala ji, ať stavbu zastaví.

[19] Žalobkyně dále konstatovala, že katastrální úřad dne 3. 2. 2011 rozhodl tak, že nesouhlasu paní T. vyhověl, neboť se dle něho nejednalo o chybu dle §8 katastrálního zákona, nesouhlasu žalobkyně nevyhověl, protože v jejím případě šlo o chybu v katastrálním

operátu dle §8 katastrálního zákona. Dále žalobkyně shrnula obsah rozhodnutí ze dne 3. 2. 2011 a konstatovala, že do něho podala odvolání a uvedla, jaké námitky uplatnila.

[20] Odvolací orgán sice rozhodnutí katastrálního úřadu změnit tak, že vyhověl jejímu nesouhlasu i nesouhlasu paní T., podstata jeho rozhodnutí však zůstala stejná. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 As 6/2009-287 ze dne 10. 12. 2009, s tím, že se na její případ se nevztahuje, neboť došlo ke změně nejen výměry, ale i průběhu hranic pozemků.

[21] Podle katastrální mapy je zřejmé, že v předmětné části nemohla pozemky nikdy vlastnit ani paní T., ani její právní předchůdci, mezi jejím pozemkem 271/1 a 271/2 byla vždy cesta ve vlastnictví obce a teprve pozemek žalobkyně.

[22] Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že v daném případě nejde o odstranění chyby v katastrálním operátu ve smyslu zákona, ale záměrem je zachovat cestu, respektive pozemek, na kterém byla cesta zřízena a která v minulosti zanikla, na úkor jejích vlastnických práv. Na jejím pozemku cesta nikdy v minulosti nebyla, vždy šlo o pole. Cesta byla na pozemku obecním, ale nebyla udržována ve smyslu faktickém ani právním. Katastrální úřad hranice pozemků upravil tak, aby cesta byla zachována, ovšem na pozemku žalobkyně.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[23] Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl. Shrnul skutkový stav obdobně jako v napadeném rozhodnutí, které je rekapitulováno výše. Dále uvedl, že k obnově katastrálního operátu novým mapováním bylo v k. ú. Ochoz u Brna přikročeno v souladu s ust. § 5 odst. 4 vyhlášky č. 23/1964 Sb., kterou se provádí zákon o evidenci nemovitostí, z důvodu, že v důsledku značného počtu změn a nedostatečné přesnosti již operát evidence nemovitostí neodpovídal požadavkům na jeho vedení. Vyhlášením platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí dne 1. 4. 1980 se obnovený operát stal závazným a dosavadní operát pozbyl platnosti.

[24] V roce 1991, tedy v době platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí, se uskutečnil převod vlastnického práva k pozemkům označeným jako parcely Č. 270 a 271 v k. ú. Ochoz u Brna ve prospěch V. N. (nyní T.). Pozemek označený jako parcela Č. 271 byl následně podle geometrického plánu Č. 88 1-529/2006 rozdělen na parcely Č. 271/1 a 271/2.

[25] V roce 2006 při převodu číselného vyjádření analogové mapy na digitální katastrální mapu byl s využitím mapy bývalého pozemkového katastru doplněn do katastru nemovitostí a zobrazen pozemek parcela PK č. 718 z k. ú. Obce ve vlastnictví žalobkyně a v katastru nemovitostí označen jako parcela č. 1663/1 pro k. ú. Ochoz u Brna. Uvedený pozemek nabyla žalobkyně do svého vlastnictví na základě darovací smlouvy ze dne 27. 10. 2005. Při porovnání zobrazení hranic parcel č. 270, 271/1 a 271/2 v DKM na straně jedné a zobrazení hranic parcely č. 1663/1 na straně druhé bylo zjištěno, že některé části uvedených parcel se vzájemně překrývají. V neměřickém záznamu Č. 1043 pro k. ú. Ochoz u Brna proto

katastrální úřad označil překrývající se části uvedených pozemků samostatnými parcelními čísly a v katastrálním operátu vyznačil u těchto nových parcel duplicitní zápis vlastnictví.

[26] Při doplnění pozemku parcela PK č. 718 z k. ú. obce do katastru nemovitostí zjistil katastrální úřad chybu v dosud evidované výměře tohoto pozemku, proto výměru v souladu s ust. 8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona napravit a určit výměru novou. Tímto novým stanovením výměry při obnově katastrálního operátu nedošlo u předmětné parcely k žádným změnám průběhu hranic pozemků a nebyla ani dotčena vlastnická práva žalobkyně. Při doplnění pozemku parcela PK č. 718 z k. ú. Obce do katastru nemovitostí v roce 2006 bylo postupováno v souladu s ust. § 84 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. Geometrické určení hranic pozemku bylo převzato z operátu bývalého pozemkového katastru a podle katastru nemovitostí se doplnilo parcelní číslo, druh pozemku a další údaje o parcele podle ust. 7 této vyhlášky.

[27] Pokud žalobkyně namítá, že průběh předmětných hranic zobrazený v platné DKM je v rozporu se skutečným stavem hranic v terénu, je třeba poukázat na právní názor Nejvyššího správního soudu vyslovený v rozsudku spis. zn. 1As 46/2008-134 ze dne 5. 6. 2008, podle kterého že předmětnou hranici mezi pozemky nelze po uplynutí téměř třiceti let od místního šetření za použití ust. 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona měnit, pokud vlastníci dotčených pozemků (resp. jeden z nich) se změnou hranice v katastrální mapě v současné době nesouhlasí (nejde tedy i z jejich úhlu pohledu o zřejmý omyl). Dále je v tomto rozsudku konstatováno, že takovou změnu nelze provést, i kdyby bylo možné před katastrálním úřadem věrohodně prokázat, že hranice byla na základě proběhlých obnov katastrálního operátu zakreslena nesprávně.

VI. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[28] Osoba zúčastněná na řízení V, T. sdělila, že jako účastnice správního řízení měla možnost se vyjádřit k podkladům všech rozhodnutí. Napadené rozhodnutí žalovaného respektuje, považuje je za jediné možné a spravedlivé, přestože zápisy duplicitního vlastnictví budou vyžadovat další řízení a jednání, která budou vzhledem k agresivitě žalobkyně zdlouhavá a obtížná.

[29] Dále konstatovala, že své pozemky zakoupila smlouvou vloženou do katastru v roce 1991, při jejich užívání postupovala vždy v souladu s příslušnými předpisy. Pokud postavila plot se zděnou podezdívkou, postupovala v souladu se stavebním zákonem. Protože chtěla pozemek rozdělit, obrátila se na geodetickou kancelář, rozdělení bylo schváleno katastrálním úřadem. Po celou dobu byla v ničím nerušené dobré víře ve správnost všech zápisů v katastru nemovitostí. Zápisem duplicitního vlastnictví byla dotčena na svých právech, i když tento stav nezpůsobila.

[30] Cítí se být dotčena neustálým napadáním ze strany žalobkyně, zejména jejím tvrzením, že si byla vědoma, že staví na cizím pozemku. Vyslovila názor, že podstatou sporu vedeného žalobkyní je skutečnost, že žalobkyně potřebuje dostatečně široký a zpevněný přístup ke svému pozemku z důvodu zvýšení jeho tržní ceny v budoucnu.

V. Replika žalobkyně k vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[31] Žalobkyně se ohradila proti tvrzení zúčastněné osoby o svém agresivním chování. Zdůraznila, že její pozemek je v nájmu, obhospodařován jako pastvina. Vyslovila nesouhlas s tím, že ve vlastnictví zúčastněné osoby je pozemek, dříve ve vlastnictví obce Ochoz u Brna, kde byla původní cesta dle PK. Dále zopakovala, že dle jejího názoru nejde o odstranění chyby v katastrálním operátu ve smyslu zákona, ale o zachování cesty, resp. pozemku, na kterém byla cesta zřízena a která zanikla, na úkor jejích vlastnických práv. Na jejím pozemku cesta nikdy nevedla, vždy šlo o pole. Cesta vedla na obecním pozemku, ale nebyla udržována. Katastrální úřad hranice upravil tak, aby cesta byla zachována, ovšem na pozemku žalobkyně a dále rozhodl o duplicitním vlastnictví.

VI. Posouzení věci krajským soudem

[32] Soud, v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez nařízení jednání, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, a shledal, že žaloba není důvodná.

[33] V řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., přezkoumává soud napadené výroky rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těch hledisek, které žalobce v podané žalobě uvede, přičemž vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 věta první s. ř. s.).

[34] Vzhledem k nezbytnosti zjistit, kdy došlo k chybám v evidenci předmětných nemovitostí a vzhledem k nepřehlednosti věci v důsledku opakovaného zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně odvolacím orgánem, soud se podrobně zabýval okolnostmi věci a průběhem správního řízení. Jak vyplývá ze správního spisu, dne 29. 1. 2007 požádala žalobkyně po digitalizaci katastrální mapy o prošetření stavu evidování hranic pozemku označeného jako parcela č. 1663/1 v k. ú. Ochoz u Brna, dříve PK č. 718 k.ú. Obce, neboť zjistila, jeho hranice neodpovídají zobrazení hranic v mapě bývalého pozemkového katastru.

[35] Katastrální úřad (dále je KÚ) provedl šetření. Ve správním spise jsou založeny listiny týkající se obnovy operátu, zahájené v roce 1976. Z šetření vyplynulo, že při obnově operátu novým mapováním v letech 1976-1980 došlo k pochybení při určení hranice parcely před obnovou operátu označené jako parcela č. 667/34, a to při výpočtu dvou lomových bodů hranice uvedeného pozemku, které následně ovlivnilo i výsledek převodu operátu do digitální katastrální mapy (dále jen DKM) v roce 2006 a způsob doplnění pozemku vedeného ve zjednodušené evidenci a označeného jako parcela pozemkového katastru č. 718 ze zaniklého k.ú. Obce. Uvedené pochybení KÚ opravil. Výsledky opravy sdělil účastníkům, tedy i žalobkyni, v oznámení o opravě chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 25. 5. 2010 č.j. 0R-507/2010, opíral se o neměřičský záznam ze dne 19. 5. 2010 č. 1006 pro k. ú. Ochoz u Brna. K opravě hranic a výměr došlo u parcel č. 270, 271/1, 271/2, 1663/1, 1664/47 a 1663/49. Pokud se týká parcely č. 1663/1, výměra 9 445 metrů čtverečních ve vlastnictví žalobkyně, katastrální úřad dle uvedeného neměřičského záznamu vyznačil novou výměru

9 175 metrů čtverečních s tím, že oprava chybného geometrického a polohového určení hranic pozemků a výměr parcel se provádí dle §8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

[36] Podáním ze dne 17. 6. 2010 vyslovila žalobkyně s provedenou opravou nesouhlas, uvedla, že provedenou opravou jsou měněny hranice parcel a vytvářejí se nové parcely bez nabývacích titulů. Žalobkyně argumentovala v podstatě obsahově shodně s podanou žalobou. Nesouhlas s provedenou opravou vyslovila rovněž V. T. Argumentovala především tím, že v roce 2006 postavila na základě souhlasu stavebního úřadu oplocení, přičemž vycházela z dosavadních údajů uvedených v katastru nemovitostí. Provedenou změnou jsou tedy dotčena její práva.

[37] Vzhledem k uvedenému zahájil KÚ správní řízení. Dne 13. 8. 2010 vydal rozhodnutí č.j. 0R-507/2010-703. Vyjádření nesouhlasu nevyhověl a opravený stav hranic uvedených parcel potvrdil. Odvolání do tohoto rozhodnutí podala V. T. i žalobkyně. Žalobkyně uvedla, že důvody jejího nesouhlasu s provedenou opravou se nezměnily, zdůraznila, že katastrální úřad změnil hranice jejího pozemku č. parc. 1663/1, a to jak digitalizací, tak i opravou údajné chyby. Rovněž výměru změnil v nepřípustné výši.

[38] Odvolací orgán rozhodnutím sp. zn. ZKI-O-237/789/2010 ze dne 30. 11. 2010 rozhodnutí KÚ zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Skutkový stav vyhodnotil shodně s katastrálním úřadem, konstatoval, že skutkový stav byl zjištěn správně, nesouhlasil však s provedenou opravou chyby. Při porovnání zobrazení hranic parcel č. 270, 271/1 a 271/2 v DKM před provedením opravy chyby, tedy ve stavu, kdy došlo k majetkoprávním převodům parcel na straně jedné a zobrazení hranic parcel č. 1663/49 a 1663/1 na straně druhé zjistil v některých částech překrytí. Jejich část je tedy evidována dvěma různými způsoby, jednou jakou součástí parcel 271/1 a 271/2, podruhé jako součástí parcel č. 1663/49 a 1663/1. Konstatoval, že na daný stav je nutno aplikovat §45 odst. 3 vyhl. č. 26/2007 vytvořit duplicitní zápis vlastnictví. Odvolací orgán uložil KÚ zhotovit nový neměřičský záznam, v němž vyznačí překrytí parcel samostatnými čísly, aby byl respektován obsah platných právních listin a mapových podkladů. Pro překrývající se části pozemků založí nové listy vlastnictví. V závěru uvedl, že o tom, kdo je skutečným vlastníkem pozemku, nepřísluší orgánům zeměměřičství a katastru rozhodovat.

[39] KÚ tedy nechal dle pokynů odvolacího orgánu vypracovat nový neměřičský záznam č. 1043 ze dne 13. 1. 2011 a dne 3. 2. 2011 vydal rozhodnutí 0R-507/2010-703. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně opět podala dne 15. 3. 2011 odvolání. Setrvala na své dosavadní argumentaci ve věci, mimo jiné poukázala opět na výměru pozemku 1663/1 s tím, že s výměrou nesouhlasí ani po připočtení výměry pozemku, který má mít v duplicitním vlastnictví s paní T.

[40] Žalovaný zjistil, že se KÚ v novém rozhodnutí dopustil chyby, když v jednom bodu výroku odkázal na obsah původního neměřičského záznamu 1006 pro k. ú. Ochoz u Brna a současně na neměřičský záznam č. 1043 pro stejné k. ú., v nichž bylo zobrazení předmětných parcel vyznačeno rozdílně. Proto toto rozhodnutí na základě odvolání podaného žalobkyní opět zrušil. Konstatoval však, že jinak KÚ respektoval právní názor vyslovený odvolacím orgánem v předchozím rozhodnutí.

[41] Následně KÚ vytýkanou vadu napravil a dne 28. 6. 2011 vydal rozhodnutí č.j. OR-507/2010-703. Proti rozhodnutí žalobkyně dne 11. 7. 2011 opět podala odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. Jeho obsah je shrnut v odst. [2] až [16] tohoto odůvodnění.

[42] Od počátku řízení je zřejmé, že žalobkyně nesouhlasila především s vyznačením hranic svého pozemku dříve označeného parcela PK č. 718 z k. ú. Obce, který byl nově označen č.1663/1 k.ú. Ochoz u Brna a s výměrou tohoto pozemku a neztotožnila se s tím, jak ve věci rozhodl žalovaný v napadeném rozhodnutí.

[43] Soud konstatuje, že se zcela ztotožňuje s tím, jak byl ve věci zjištěn skutkový stav a se závěry, uvedenými žalovaným v napadeném rozhodnutí. Ve věci je podstatné, že nesrovnalosti ohledně hranic předmětných pozemků vznikly v letech 1976-1980, a to chybou při výpočtu dvou lomových bodů při obnově katastrálního operátu mapováním. Po vyhlášení platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí dne 1. 4. 1980 se tento stal v souladu s §6 zákona č. 22/1964 Sb. závazným. Konkrétně došlo ke změně hranice, a to mimo jiné rovněž mezi parcelou označenou č. 270 a 271 ve vlastnictví K. K. a J. K., od roku 1991 ve vlastnictví V. T. a parcelou č. 1663, označující půdní celek, jehož součástí byla i parcela PK č. 718 k. ú. Obce, kterou v roce 2005 nabyla žalobkyně. Majetkové převody u předmětných parcel se uskutečnily v době platnosti obnoveného katastrálního operátu. Při převodu na V. T. bylo vycházeno z geometrického určení dle obnoveného operátu evidence nemovitostí, ve kterém byla uvedené chyba, (ale který byl závazný), při převodu na žalobkyni byly hranice pozemku převzaty z mapy bývalého pozemkového katastru. Pozemek byl v době převodu veden zjednodušeným způsobem, doplněn do katastru nemovitostí byl při digitalizaci katastrální mapy v roce 2006.

[44] Chyba, která se stala při obnově katastrálního operátu, byla odhalen až po digitalizaci katastrální mapy, kdy žalobkyně dala podnět k přehledu stavu, neboť hranice pozemku 1663/1, k.ú. Ochoz u Brna, který je v jejím vlastnictví, neodpovídaly zobrazení hranic v mapě bývalého pozemkového katastru. Žalobkyně ve správním řízení a následně i v žalobě obecně uváděla, že se jí jeví jako účelové tvrzení správního orgánu, že k chybě došlo v minulosti a pokud se tak stalo, nemělo by to jít k tíži vlastníků. Konkrétní odůvodnění, kdy a jak k chybě došlo, uvedené opakovaně v rozhodnutích správních orgánů, však nevyvracela. Jak bylo již uvedeno, soud se se zjištěními správních orgánů ztotožnil.

[45] Při digitalizaci katastrální úřad v souladu s ust. § 84 odst. 2 vyhlášky č. 190/1996 Sb. doplnil do katastru nemovitostí pozemek parcela PK č. 718 z k. ú. Obce, který byl nově označen č. 1663/1, k.ú. Ochoz u Brna. Byla převzata rovněž evidovaná výměra 9 409 metrů čtverečních. Za účelem odstranění chyby byl vyhotoven neměřičský záznam 1006, kde byla mimo jiné posouzena rovněž výměra uvedené parcely za použití digitálního planimetru, přičemž byla zjištěna výměra 9 175 metrů čtverečních. Tato výměra byla následně zjištěna i v neměřičském záznamu č. 1043. Správní orgány tedy postupovaly správně, pokud uvedenou chybu ve výměře uvedené parcely odstranily v souladu s §8 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Soud konstatuje, že nepřesnosti ve výměře parcel katastrální úřad opraví i bez návrhu, V jeho postupu nelze tedy spatřovat žádné pochybení a námitka týkající se výměry předmětné parcely je nedůvodná.

[46] V řízení bylo správními orgány správně zjištěno a v napadeném rozhodnutí vysvětleno, z jakého důvodu došlo k chybě ve vymezení hranic. Vzhledem k tomu, že chybný záznam se stal závazným a následně došlo k převodům nemovitostí, nemohl katastrální úřad vzniklou situaci řešit jiným způsobem, než v souladu s ust. §45 odst. 3 vyhl. č. 26/2007 Sb. vyznačit vlastnické právo duplicitním způsobem s tím, že parcely č. 271/1 a 271/2, (ve vlastnictví V. T.), jejichž geometrické určení bylo vytvořeno při obnově operátu v důsledku chybného výpočtu dvou lomových bodů, se budou částečně překrývat s parcelami č. 1663/1 (ve vlastnictví žalobkyně) a 1663/49 (ve vlastnictví obce Ochoz u Brna), jejichž geometrické určení bylo převzato z mapy bývalého pozemkového katastru. Překrývající se části byly označeny č. 1663/61 a č. 1663/62. K pozemku č. 1663/62 je vlastnické právo evidováno duplicitním zápisem pro žalobkyni a V. T., pro č. 1663/61 pro V. T. a obec Ochoz u Brna. Z uvedeného je zcela zřejmé, proč došlo k zápisu duplicitního vlastnictví.

[47] Žalobkyně rovněž namítala, že nově vzniklá parcela p.č. 1663/49 vznikla po opravě katastrálního úřadu z části jejího pozemku, na úkor jejích práv. Rovněž tato námitka není důvodná. Při DKM v roce 2006 byl doplněn do digitální mapy rovněž pozemek PK p.č. 950/2 ve vlastnictví obce Ochoz u Brna, ovšem chybně pouze částečně, označen byl jako p.č. 1663/49. Bylo zjištěno, že jeho geometrické a polohové určení neodpovídá určení zobrazenému na katastrální mapě v původním katastrálním území obce, proto byla sjednána náprava, kdy údaje byly převzaty z katastrální mapy v původním katastrálním území Obce. Není tedy pravdou, že by pozemek č. 1663/49 vznikl na úkor pozemku ve vlastnictví žalobkyně. Uvedeného pozemku se dotýká i chyba způsobená obnovou katastrálního operátu v letech 1976-1980, v důsledku čehož je, jak je výše uvedeno, ohledně jeho části evidováno vlastnické právo duplicitním způsobem.

[48] Jak vyplývá z rekapitulace žaloby, žalobkyně vznesla ve věci řadu námitek, které uváděla již v průběhu správního řízení a které se týkaly hranic a rozměrů jejího pozemku a dalších sousedících pozemků, otázek, kde vedla cesta, kdo ji vlastnil a měl udržovat, popřípadě zda obec dostatečně hájila svá vlastnická práva. Tyto námitky však byly nad rámec tohoto řízení, proto se jimi soud nezabýval. Je nutno mít na paměti, že předmětem přezkumu ve věci je rozhodnutí o nesouhlasu o opravě chyby v katastrálním operátu podle §8 katastrálního zákona, která se týkala pozemku PK č. 718 z k. ú. Obce, následně označeného č. 1663/1, k.ú. Ochoz u Brna. Jak bylo shledáno, nesouhlas byl důvodný, ovšem k nápravě chyby došlo jiným způsobem, než si představovala žalobkyně. Došlo k opravě výměry, přičemž bylo vycházeno z údajů v pozemkové knize, v důsledku chyby způsobené při obnově katastrálního operátu bylo vyznačeno duplicitní vlastnictví k částem pozemku, neboť ve sbírce listin jsou založeny listiny – doklady o nabytí nemovitostí žalobkyně a paní V. T., z jejichž obsahu vyplynulo, že jejich pozemky se překrývají. (rovněž se překrývá pozemek V. T. a obce Ochoz u Brna.) V předmětném řízení nebylo možno, aby vzhledem ke zjištěnému a výše popsanému skutkovému stavu věci došlo k rozhodnutí jinému a aby v rámci něho byly prošetřovány i jiné nesrovnalosti, o kterých žalobkyně tvrdí, že existují.

[49] Z popsaného skutkového stavu věci vyplývá, že vlastnictví k označeným překrývajícím se částem pozemku je sporné. K projednání takových sporů jsou však příslušné civilní soudy.

[50] Soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které vycházel. Z rozsudku ze dne 24. 4. 2013, čj. 7 As 131/2012-32 vyplývá, že „Řízení o opravě chyb v katastrálním operátu (§ 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Opravou má být pouze dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji. Katastrální úřad tak posuzuje toliko soulad zakreslení hranice v katastrální mapě s podklady, které má k dispozici. Stáří podkladů, s nimiž není zakreslení hranice v souladu, přitom nehraje roli.“

[51] Dále v tomto rozsudku Nejvyšší správní soud vyslovil i závěr, že „Plynutím času může dojít ke změně obsahu vlastnických práv, například vydržením. Není ani vyloučeno, aby došlo ke změně hranic mezi pozemky (§ 52 odst. 3 vyhlášky č. 26/2007 Sb., resp. § 46 odst. 1 vyhlášky č. 190/1996 Sb.), aniž by o tom měl katastrální úřad k dispozici příslušný podklad, ať již zaviněním vlastníků pozemků nebo zaviněním svým. Tehdy je třeba vlastníky sousedních pozemků odkázat k soukromoprávním institutům, především k určovací žalobě, případně k institutu náhrady škody, byla-li jim škoda činností katastrálního úřadu způsobena.“

[52] Konečně v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, čj. 8 As 4/2011-334, je uvedeno, že „V rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu (§ 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky) katastrální úřady nemohou odstraňovat spory týkající se vlastnického práva.“

VII. Závěr a náklady řízení

[53] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobní námitky nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo jakékoliv vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

[54] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení náhrada nákladů řízení příslušela, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu soud jejich náhradu nemohl přiznat.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu